

220 Θεσσαλίας επιγραφαί. — Λέσβου επιγραφαί.

Ἀφρίῳ Δί. Εἶναι δὲ ἡ δευτέρα τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἐπιγραφῶν, φερουσῶν τὸ νέον ἐπίθετον τοῦ Διὸς Ἄφριος. Τούτων ἡ πρώτη εὐρεθεῖσα ὑφ' ἡμῶν ἐπίσης ἐν Φεραῖς ἀπόκειται νῦν ἐν τῷ μουσεῖῳ Ἀλμυροῦ. Ἡρμηνεύθη δὲ ἄλλως ὑπ' ἄλλων. Καὶ ὁ μὲν κ. Σπυριδάκης ἀνέγνω αὐτὴν ὡς μίαν λέξιν Διαφρίου, ἐπάγων ὡς ἐρμηνείαν «ὄδε τύμβος ἐστὶ Διαφρίου» (ΔΕΟ 1901/2 24 [19], πρ. 6. 47). Ὅντως ἐν ἐκείνῃ τῇ στήλῃ φέρεται μόνοςτιχος ἐπιγραφή ΔΙΑΦΡΙΟΥ. Εἰς τὴν γνώμην ταύτην ἀντετάχθημεν ἡμεῖς ἐν Δελτίῳ Φιλολογικοῦ Ἑταιρείας «Ὁθρυος», δημοσιεύσαντες ἰδίαν μελέτην, δι' ἧς ἠβελήσαμεν νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ ἐπιγραφή ἀναγνωστέα Δι' Ἀφρίου κεχωρισμένως καὶ ὅτι πρόκειται περὶ νέου ἐπιθέτου τοῦ Διὸς, ἔχοντος συνάφειαν πρὸς τὸν γνωστὸν Θεσσαλικὸν μῆνα Ἄφριον (ΔΕΟ 1901/2 47). Πλὴν οἱ κκ. Laurent καὶ Jardé ἀντέταξαν ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξίν νέου ἐπιθέτου τοῦ Διὸς, ἀφέντες αὐτὴν ἀνερμήνευτον (BCH 1903 385 ἀρ. 93). Ἐπίσης δὲ ὁ κ. A. Rudgers van der Loeff τὴν αὐτὴν ἀμφιβολίαν ἐξήνεγκεν (AM 1904 220 σημ. 1· ἐν ἐπιστολῇ ὅμως ὁ κ. Rudgers van der Loeff ἀποκλίνει ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἀναγνώσεως). Τέλος ὁ κ. Kern γράφων

προστίθησι: «ΔΙΑΦΡΙΟΥ ceteri, ἢ An Δι' Ἀφρίου?» (IG IX² 452). Ἡ χαραχθεῖσα κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς εὐθεία γραμμὴ ὑπ' ἀπειρίας τοῦ χαρακτοῦ ἀνεπλήρου καὶ τὴν πλαγίαν γραμμὴν τοῦ Δ πρὸς ἣν συνέπιπτεν ἐκείνη.

Ἐκ τῆς δευτέρας δὲ ταύτης ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς, φερούσης τὸν τύπον Δί, βεβαιούται ἡ πρώτη ἀνάγνωσις ἡμῶν (ΔΕΟ Ε' 49) καὶ ἡ ὑπαρξίς νέου ἐπιθέτου τοῦ Διὸς, Ἄφριου, ἐξ οὗ μετωνομάσθη καὶ ὁ θεσσαλικὸς μῆν Ἄφριος.

Διατὶ δὲ ὁ Ζεὺς ἔλαβε τὸ ἐπίθετον Ἄφριος; Περὶ τούτου ἀναμένομεν τὰς κρίσεις τῶν ἐπαϊόντων.

5. Αὐτόθι. Στήλη λευκοῦ λίθου μετὰ παραστάδων καὶ ἐπιστυλίου, ἐλλιπῆς τὸ ἀριστερὸν ἡμισυ. Ὑψ. 0·65, πλ. 0·22, πᾶχ. 0·07.

Κάτωθεν ὑπάρχει ἐξοχὴ πρὸς γόμφωσιν ἐπὶ ἐτέρας βάσεως. Φαίνεται δὲ πιθανὸν ὅτι ἡ στήλη θὰ ἔφερε παράστασιν γραπτὴν. Ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου ἐπιγραφή (ὑψ. γρ. 0·015).

ΝΙΚΟΛΟΧΟΝΤΟΝΕΑ'

Α

ἡ δεῖνα] Νικόλοχον τὸν ἑα[υ-
τῆς ἄνδρ]α.

Ἐν Ἀλμυρῷ, 1913.

Νικόλαος Ἰ. Γιαννόπουλος.

ΔΙΑΦΡΙΟΥ

Διαφρίου

Λέσβου επιγραφαί

ὑπὸ

Πέτρου Παπαγεωργίου.

Τῆς νήσου ἐπιγραφὰς φανερωθεῖσας μετὰ τὴν ἐκδόσιν ἐν ἔτει 1899 τοῦ Βερολινίου Συντάγματος τοῦ W. R. Paton (IG XII² = Inscript. graecae¹ insul. Lesbi, Nesi, Tenedi)¹ καὶ ἐν ἔτει 1900 τοῦ ἐμοῦ Λιψιακοῦ Συμπληρώματος αὐτοῦ (Unedierte² Inscr. von Mytilene)² ἐξέδωκαν οἱ ἐξῆς:

¹ Οὐ κείνται ἐν τῷ Συντάγματι 3 τῆς Ἐρέσου μικραὶ ἐπιγραφαὶ ἐκδοδομένης ὑπὸ τοῦ Ἐμμ. Δαυὶδ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Σμύρνης «Ἀρμονία» 1897 ἀρ. 3859.

² Ἐν τῷ Συμπληρώματι συγκατεγράψα ἐπιγραφὰς τινὰς ἐν ἐφημερίδι κατὰ τὸν χρόνον τὸν μεταξὺ τοῦ ἰανουαρίου 1899 (Paton

α') 1 τῆς Ἐρέσου ὁ Ἐμμ. Δαυὶδ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Σμύρνης «Ἀμυθλαία» 1901 Αὐγ. 10, ὁ P. Kretschmer ἐν τοῖς Jahresh. des österr. arch. Institut. 1902 139-147, ὁ Paton ἐν τῇ Classical Review 1902 290-292, ἐγὼ ἐν τῇ «Ἀθηνᾶ» 1904 243-247.

β') 2 τῆς Μόρεας ὁ Kretschmer (περὶ τρίτης, ὑπὸ τοῦ Paton προεκδοδομένης, ὅρα κατωτέρω ἐν

Inscr.) καὶ τοῦ ἰουλίου 1900 (ἐμοῦ Uned.) ὑπ' ἐμοῦ προεκδοδομένης.

Ἐνπ. 14 1 14.